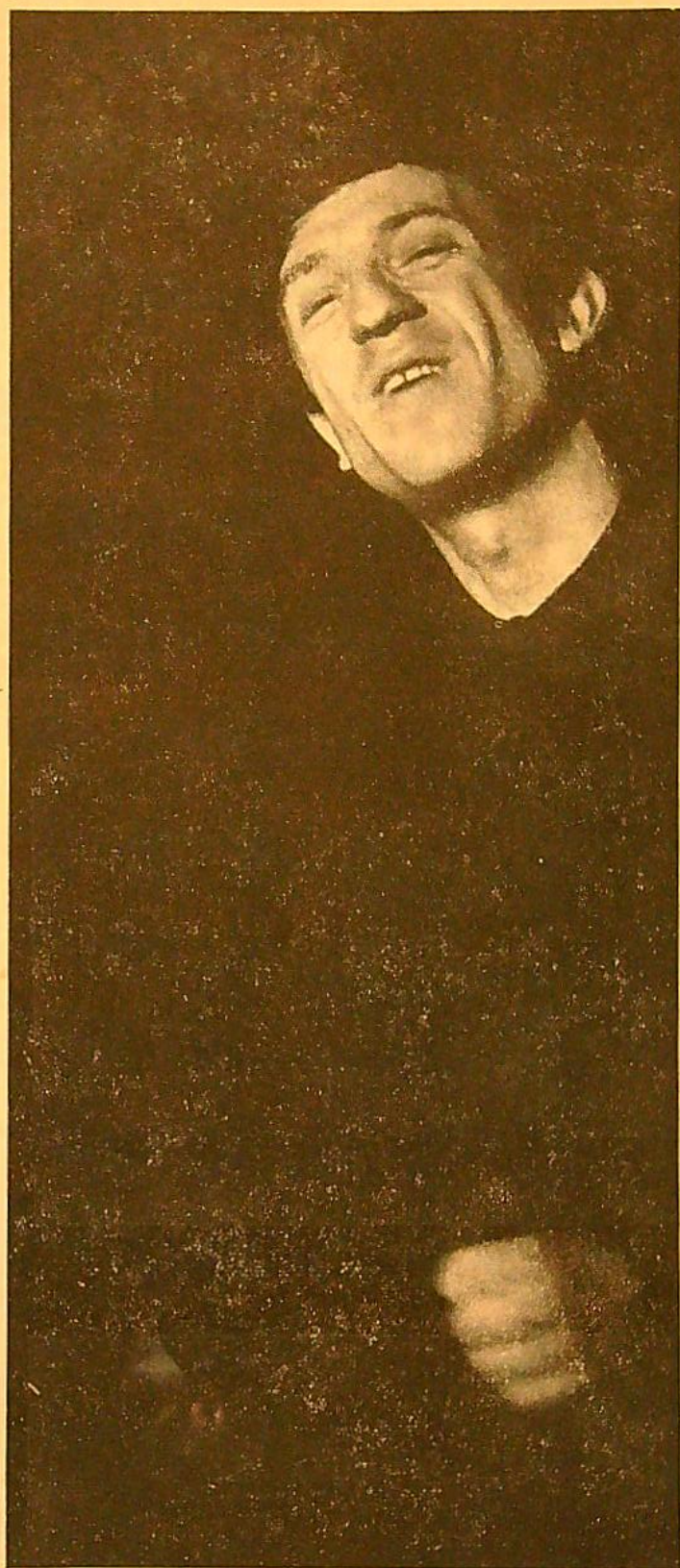

Jiráskův Hronov si zapamatoval jméno Docela malého divadélka z Litvínova především díky pásmu francouzské poezie BON JOUR AMOUR. To bylo v roce 1962 na 33. Jiráskově Hronově. Od té doby uplynulo mnoho vody v divadelním proudu malých scén. Ale osobitý pohled litvínovských recitátorů, protože Docela malé divadélko je především scénou dramaturgicky i inscenačně objevné poezie, zůstal. Ověřili si ho za ta léta na stovkách představení, setkali se s předními našimi i zahraničními básnickými jmény, poznali z vlastní zkušenosti připravené a vyspělé obecenstvo pražské Violy. Učili se u Ortena, Mrožka, Ferlinghettiho, svou práci připomněli Jiřího Karáska ze Lvovic.

Dnešní představení složené na jedné straně z montáže textů světové a české poezie a na druhé z aktovky Edawarda Albeeho Stalo se v zoo, jako by mělo symbolickou platnost. I toto Docela malé divadélko přechází k docela velkému divadelnímu pokusu. Jsou to nová měřítka v jejich práci, rozšíření obzoru jejich působnosti!

Oprávněno je odpovídat jedině představení. Žijeme v čase zkratk, budeme povděční za nápověď.

9. SRPNA

Bertold Brecht:

Bez názorů a záměrů nelze vytvářet živé umění

36. JIRÁSKŮV HRONOV

Pro velké papoušky

- Pěkně vítáme, Kalousku. Tak opět pozdě do školy? Copak si dnes vymyslíme?
- Simi souso, čitelko, já bych dnes přišel bejval včas, ale u školní jídelny ztratil jeden starý pán pětikorunu a tak sem mu ji pomáhal hledat.
- No, to je chvalitebné, Kalousku. To tě tedy omlouvá. A našel jsi ji?
- Sim, našel.
- A co ten pán? Ze ti pěkně poděkoval?
- Sim, nepoděkoval. Von ji tam ještě hledá... (oživení ve třídě).

Tahle dětská anekdota nemá být mottem k zamyšlení nad etickými problémy výchovy k poctivosti, k úctě ke starším.

Je to jedna z anekdot, které děti posílají do redakce Pionýrských novin a jiných časopisů, aby se nad nimi zasmáli jejich spolužáci a čtenáři. Z těch drobných dialogů, jejichž společným jmenovatelem je škola a kam patří různá překvenutí, perličky a dětský humor. Ize sestavit pásmo, které mohou dětské představitelé snadno zahrát při různých příležitostech ve škole i mimo ni.

To je známá věc. Ale proč o tom máme psát na Hronově?

Protože není dostatek vhodných textů pro děti, protože na děti zapomínají naši autoři, protože...

Ale co to má společného s letošním Hronovem?

Na Hronovech se mluví a dosti mluví o amatérském divadle většinou proto, abychom hráli stále lépe, více a radostněji. V poslední době se však hraje spíše méně... Dětské divadlo je přece také amatérské a o něm se v posledních letech nemluví téměř vůbec. Ale děti přesto hrají s radostí i když ne vždy lépe a lépe. Mnohý z hronovských účastníků sem pravidelně dojíždí proto, že v dětství začal divadlo hrát. Mnohý z nich s dětmi na našich jevištích pracuje. Myslíme, že sem měly i dnes jezdit naše děti, aby se jednou rády vracely. A snad by neškodilo, kdybychom i v Hronově věnovali chvilku zamyšlení nad otázkami dětského divadla. Tím spíše, že po dlouhé době bylo opět do programu zařazeno představení pro děti.

A mají dnes děti vůbec zájem o divadlo?

Děti zůstávají stále nejednoznačným publikem a neochotnějšími ochotníky, pardon, amatéry. Děti si vždy budou hrát na vše, co jim jejich fantazie, obrazotvornost, zvědavost, touha vyniknout, touha být již dospělým umožňují. Říkáme o nich, že jsou dnes upřímně bezcitní, ale snad ve svých vzpomínkách a srovnáních jsme trochu falešně sentimentální.

Děti mají dnes více možností zprostředkované zábavy, ale mnoho z nich touží po tvořivém využití, po nějakém činu. Chceme-li, aby amatérské divadlo mělo důstojné pokračovatele, začneme u těch nejmenších. A poradme si jak to s nimi dělat dobře.

Až půjdete na představení Přerovských, podívejte se do těch dětských tváří hronovských diváků a naleznete v nich odpověď na otázku, zda mají o divadlo zájem.

(Několik otázek položil a odpovídal MZ)

Měl jsem štěstí. Hned po příjezdu jsem si sedl na lavičku u pramene. Soused, starý hronovák, začal samozřejmě o divadle. Pak jsme cestovali a srovnávali. Anglie, Syrie, SSSR, Německo — já ne, ale on. Tím víc pak při loučení jsme si uvědomovali přítomnost Hronova.

Mladý kolportér mě zahrnul hned vším možným. Celkovým programem 36. JH, denním zpravodajem, odznakem — neměl jsem drobné — To prý nechte, až vás potkám podruhé.

V neděli již pravidelný rytmus jede na plné obrátky. Uvědomuješ si to na každém kroku. Záhadná kybernetika — asi šedá eminence v pozadí, zmačkne knoflík a už jsi v tom.

Teď už k divadlu. Jedna provokativní. Je to dobře pro amatéry, že hronovský divák je tak přísně kritický? Nejprátelnější názory pro nás — jsou samozřejmě už ty přijaté. Na ten aforismus jsem si vzpomněl v pondělí v klubu. Nemělo by toto téma být částí programu ochotnických diskusí nejen v Hronově (zde ovšem zvlášť), ale i u nás doma?

Režisér z Jablonce v mnoha minulých předhronovských střetnutích s porotami, vždy vyvracel porotám, že Marie Octobre není detektivka. A při hronovském hodnocení v neděli odpoledne — ANO detektivka to je —. (Tak se vyjádřil při pondělním klubu zástupce souboru.) Je to atmosféra, tréma nebo předešlý odstavec?

A díky za Mandragoru. Barvy, tanec, rytmus, vkus, estetické podání, šel bych na ni kdykoliv ještě jednou.

JAN BALOUN, Havlíčkův Brod

VČERA RÁNO V KLUBECH

Kluby měly v Hronově přitažlivost odjakživa. Pro dvě věci: konkrétnost vzhledem k představení a možnost vyjádřit svůj názor na představení.

Klub vesnických režisérů se vzájemně seznamoval. Vesnice od sebe vzdálené na sta kilometrů mají v divadle podobné problémy a těžkosti. Teď, když se navzájem poznali, mohou si vytvářet čtyřdenní perspektivu svého setkání. Lektor Bedřich Jansa zvolil šťastnou koncepci práce — ve čtyřech oddílech zkoumající základy práce režiséra v celku inscenace, jsou ukázány některé zásady — obecně známé a platné. Prověřuje se však důsledně jejich smysl na příkladu zhlédnutých inscenací. A tak např. prostá zásada odpovědět na otázku „O čem je vlastně ta či ona hra“, se stává v konfrontaci s textem, s inscenací, otázkou složitou. Klub bude mít zajímavý závěr: bude sestaven „dramaturgický plán“ z her, které by každý z účastníků toužil inscenovat sám za sebe, ze své potřeby a citění.

Pak bude zajímavé porovnat repertoár vesnických souborů s „plánem tužeb a tvůrčích snů“ všech členů klubu.

O jedničky s velkými a malými papoušky zápasí dnes přerovský soubor Tyl. Trvalý zájem o divadlo pro děti a mládež přivedl soubor na letošní přehlídku. Jejich inscenace otevírá další stránku práce našeho amatérského divadla. Není to stránka bezvýznamná, naopak její význam se teprve plně docene.

Včerejší diskuse měla mezi posluchači příznivý ohlas. Jednak pro výrazný, citově zabarvený projev Jiřího Beneše, hlavně však pro věcný obsah, zajímavé prozkoumání inscenační tradice Mandragory v posledních deseti letech u nás.

Hlavní a nejdůležitější myšlenka zazněla v závěru Benešova vystoupení — dramaturgie souboru se opírá o inspirující text, který lze ztotožnit s mentálním, myšlenkovým názorem mladých členů bratislavského souboru. Na něm mohou vyjádřit svůj přístup ke skutečnosti; renesanční text hodnocený mládím dneška dožívá nazpět své hodnoty, ztracené schematickými výklady let nedávno minulých.

Relace mezi myšlenkovým postojem souboru, jeho životním vyznáním a hrou je kořenem úspěšné práce režiséra Vajdičky. Zároveň tu vystupuje názorně přednost amatérské tvorby,

DISKUSE č. 2

kteřá může oné názorové relace dosáhnout. Tam, kde dokážeme v amatérském představení docílit plného zaujetí myšlenkou a vyvoláme potřebu jejího sdělení, máme jediné předpoklad dobré představení. Tuto myšlenku musíme neustále rozvádět, zdůrazňovat.

Krátká diskuse měla ve svém závěru výrazné tempo, nechyběly vtipné repliky režiséra Vajdičky a M. Zavoralu. A jako představení v sobě neslo pohodu, úsměv, pevný kontakt s publikem, tak tyto vlastnosti měla i včerejší diskuse. Zároveň ukázala, že i za pouhých 60 minut lze toho říct hodně.

Píková dáma, Neslyší a Cyklistou proti své vůli — to byly tři filmy, které mohli včera večer zhlédnout diváci na malém pódiu v parku. Jméno jejich autorů — členů vysokovského filmového kroužku — se neobjevují na přehlídkách podobného typu poprvé. Na letošním amatérském filmovém festivalu na Hrubé Skále, který byl přehlídkou filmářské práce v krajském měřítku, získal žasloužný ohlas především snímek Jaroslava City Cernoch. Byl také, spolu s dalším filmem, vybrán do předvýběru na celostátní soutěž. Vysokovští filmáři orientují svou činnost v poslední době především k natáčení snímků trikových, kreslených a animovaných. Vysokov prosil i dobře organizovanými filmovými přehlídkami, které přitahují kinoamatéry z celého okolí. Vzájemné sousedství příbuzných oborů amatérské tvorivosti stává se i na Jiráskově Hronově trvalou součástí jeho programu.

Na plátna hronovských kin bude uveden dnes večer film o Hradci Králové a jeho okolí pod názvem Hradecké leopore. Je to film zachycující města Hradec Králové, blízký zámek Hrádek u Nechanic a řadu historických míst s mýty, jejichž historie teprve začíná. Jeden z tvůrců tohoto filmu Emil Pražan v Hronově nefilmuje, ale pilně cestuje od malého pódiu k velkému a odtud zase k informační kanceláři, obtížen starostmi o programy a jejich organizaci.

MIKRO MIKRO

Vlastně jednu dlouhou směnu znamená festivalový týden pro skupinu lidí pod vedením jevištního mistra Vladimíra Škopa. Zatím co diváci odcházejí do svých domovů a usedají k přátelským besedám — na jevišti a za ním vládne shon. Likvidace scén, úklid a příprava jeviště pro přijetí nového — dalšího souboru.

Celá ta „jevištní a zajejištní“ četa — Vláďové, Jiří, Ludvík, Bohumil, Petr a Pavel, je skupina obětavých lidí, kteří staví, svítí a hledají, jsou prostě všude tam, kde je jich třeba.

Půjdete-li tedy kolem zšeřelého divadla nenechte se mýlit jeho kildem — je jen zdánlivý. Tam uvnitř vládne skupina strážných duchů, kteří pečují o to, aby se každé hronovské představení vydařilo.

JIRÁSKOVO DIVADLO

10.00

16.00 Miloš Macourek:

JEDNIČKY MÁ PAPOUŠEK

Divadelní soubor Tyl ZK ROH Meopta Píseň

17.30 Promenádní koncert velkého dechového orchestru
ZK Tepna 01 Náchod — řídí Čeněk Pelíšek

23.00 Beseda patronů se souborem —
malý sál a Klub mladých

SOKOLOVNA

14.00 Diskuse poroty 36. JH se souborem Kulturního
domu ROH v Hradci Králové o představení
Jiráskovy Lucerny

ZK MAJ SLÁVIE

14.00 DOKUD TOHLE TRVÁ

17.00 Docela malé divadlo Měst. OB Litvínov

20.30

PÓDIUM V PARKU

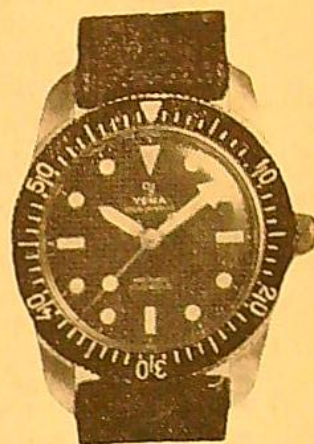
velké pódium

17.00 Pořad Jazzové hudby, poezie a písniček,
účinkují: V. Beková, J. Buchtová, J. Poldová,
L. Černocho a V. Hruška — zpěv
J. Čížková — recitace
Hraje Swing-club Kulturního domu ROH
v Hradci Králové, řídí O. Petr
Pořad slovem provází P. Těšínský,
spoluúčinkuje moderní manipulátor J. Zach

malé pódium

20.00 Hudba a verše letního večera
recituje J. Čížková, hraje Smyčcové trio
KD ROH v Hradci Králové
Pořad amatérských filmů KD ROH v Hradci Král.
22.00 Tajný výlet do okolí Hronova
s táborákem a programem Malého divadla
z Litvínova.

ZPRAVODAJ 36. JH. VYDÁVÁ ŠTÁB 36. JH. REDAKCE:
PETR PRŮŠA, ALICE ŽIDLICKÁ, LADISLAV RYBIŠAR.
FOTOGRAFIE: JIŘÍ PRAŽÁK. TISKNE MTZ 413 - PRO-
VOZ HRONOV. N-05*6499

Stručně

PRODEJNA KNIHA v Hronově uspořádala malou prodejní výstavku divadelní literatury v den zahájení práce v klubech. Výstavka se bude v další dny opakovat. Rozmnožený výběr knih o divadle a divadelních her vám v nákupu jistě pomůže.

Velký dechový orchestr ZK Tepna 01 z Náchoda, který vám dnes bude vyhrávat uspořádal v květnu letošního roku i některé koncerty v Polsku.

TÁBORÁK SE STRAŠIDLY je na programu dnes večer. Nebude se strašit po Hronově, ani na koupališti či dokonce v divadle. Zájemci o strach, strašidla a bubáky projdou ohněm utrpení v hronovských hvězdách, kde na ně čekají Hejkalové, divé ženy i strašidla moderní. Kdo se chcete bát, přijďte ve 22.00 hod. přesně na koupaliště, kde je sraz. Pro strašidla vystoupí mimořádně i soubor Docela malého divadla z Litvínova.

Práce v klubech byla tedy zahájena. Pod vedením lektorů v 7 skupinách pracovalo včera dopoledne 172 herců, režisérů a porotců z ochotnických souborů.

ČSAD zavádí ode dneška mimořádný spoj na večerní představení 36. JH. Odjezd z Náchoda v 19.25 hod. Pro jízdu zpět je možno použít spoje č. 36, tratě 05 370 s odjezdem z Hronova ve 23.10 hod. (Autobus dokonce vyčká ukončení večerního představení).